

Острожчина втратила ще одного сина

З сумом повідомляємо, що 25 липня 2022 року, мужньо боронячи рідну землю загинув наш земляк, острожанин

КОВАЛЬЧУК Олександр Ананійович

1982 року народження.

Герой загинув у результаті ворожого обстрілу під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Берестове Донецької області.

Без люблячого батька й чоловіка залишилася дружина та двоє дітей.

Острозька міська рада та виконавчий комітет висловлюють глибокі та щирі співчуття рідним та близьким загиблого військовослужбовця. Вічна пам'ять та шана Герою, який ціною власного життя зупиняв окупантів. Спочивай з миром, вірний сину України!

Іван ГЛУШМАН

Минулого понеділка, 25 липня, на це місце в нашій газеті ми планували помістити статтю зовсім іншого емоційного спрямування. Але у вівторок надійшла жахлива новина – загинув наш земляк, острожанин, прекрасна людина, патріот України **Ковальчук Олександр**. Дуже гірко й боляче, бо діти втратили батька, дружина – чоловіка, мама – сина, брат – молодшого брата, друзі й колеги – прекрасного товариша, Острожчина й Україна – Героя, її захисника. Він без вагань став на захист Батьківщини. Дуже болюча душевна рана для всіх, а найбільше для рідних та близьких. Вона ятрить і ще довго не дасть спокою. Не дай Боже подібне пережити...

У середу, після 19 години, багато острожан на колінах зустрічали тіло Героя. Люди на вулицях Острога утворили «живий» коридор, щоб віддати останню шану загиблому захиснику України. В центрі нашого міста скорботний кортеж рухався під звуки жалобної мелодії «Пливе кача...». Люди дорогу встеляли живими квітами.

Рідний брат загиблого Микола у середу вече-

ром в фейбучі написав: «Біль моєї родини нічим вгамувати не можна, брата вже я не поверну. Але сподіваюсь його смертельна жертва не буде марною і вся Україна, за яку він так вболівав і пішов на війну добровольцем за волю та українську честь, таки дочекається перемоги і європейської перспективи. Щоб бодай двоє неповнолітніх дітей, які залишилися сиротами, пізнали щастя жити в самодостатній, багатій та квітучій рідній землі, розмовляючи неповторною українською мовою наших предків. Наразі я нічого змінити не можу, закушую від душевного болю губи і прошу усіх вас завтра 28 липня провести з шаную нашого спільного полеглого Героя – мого молодшого братика Сашу в останню путь. І земля нехай йому буде пухом, а втіхою перспективи нашої перемоги! СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!»

Вчора, до Дня Української Державності, були заплановані кілька заходів. Але їх скасували і оголосили на території Острозької міської громади День жалоби. У той момент, коли «Замкова гора» була вже надрукована й, мабуть, «перебралася» з Луцька до Рівного, із Героєм в Острозі, на князівській Замковій горі попрощалися...